

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๔๐/๒๕๖๖
คำสั่งที่ ๑๐๙๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายคัมภีรภาพ ธรรมคุณากรกิจ ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
 นายปณณวัฒน์ รักทรัพย์ ที่ ๒
 ประธานกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ที่ ๑
 คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์ คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๔/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ บ. ๔๐/๒๕๖๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองภูเก็ต)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ และระดับปฏิบัติการ ตามลำดับ สังกัดเทศบาลตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๕ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

โดยชื่อ ๓...

โดยข้อ ๓ ของประกาศดังกล่าว กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา) ท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ยกเว้น ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการ ตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปอีกไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การออกประกาศดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเดิมประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตรา ๓,๕๐๐ บาท/เดือน และ ๕,๖๐๐ บาท/เดือน ตามลำดับ แต่ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น ท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น ท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ แทน โดยบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ นั้น ในส่วนของตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ไม่มีตำแหน่งในสายงานนิติการ สายงานวิศวกรรมชลประทาน สายงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมอยู่ด้วย ซึ่งสายงานนิติการ ที่มีอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนิติกร ในระดับปฏิบัติการ - เชี่ยวชาญ ไว้แล้ว เช่นเดียวกับตำแหน่งนักร่างกายภาพบำบัด ทันตแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ นายแพทย์ แพทย์แผนไทย เภสัชกร นักรังสีการแพทย์ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรเครื่องกล วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรโยธา สถาปนิก และนายสัตวแพทย์ ซึ่งตำแหน่งเหล่านี้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และยังคงมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ แต่ตำแหน่งนิติกรถูกตัดสิทธิมิให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ

/จึงเป็นการ...

จึงเป็นการออกประกาศที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ซึ่งเคยได้รับสิทธิ ตามกฎหมายฉบับเดียวกันให้แตกต่างกัน อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นการออกประกาศโดยไม่สุจริตหรือใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย และเป็นการออกประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของรัฐโดยปราศจาก ความยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๖ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองออกประกาศดังกล่าวโดยมิได้กำหนดให้ตำแหน่งในสายงาน นิติการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ เป็นตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง แต่กำหนดให้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐาน การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ต่อไปอีกเพียง ๒ ปี นั้น มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งนิติการ ระดับชำนาญการ แต่ยังไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เนื่องจากถูกจำกัดสิทธิจากกฎอื่น ซึ่งหากในภายหน้าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง หลังจากวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๗ จะทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิจากการได้รับเงินประจำตำแหน่ง อย่างถาวร และการที่ประกาศดังกล่าวได้กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติการยังคงใช้สิทธิ ในการรับเงินประจำตำแหน่งต่อไปอีกเพียง ๒ ปี ส่วนตำแหน่งในสายงานอื่นกลับให้มีสิทธิ ต่อเนื่องนั้นเป็นการออกกฎที่ขัดต่อบทนิยามของคำว่า “กฎ” ที่กำหนดให้มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ อีกทั้ง ประกาศคณะกรรมการ มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ในสายงานนิติการได้ใช้คำว่า “วิชาชีพเฉพาะนิติการ” แต่ในบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง ท้ายประกาศ ไม่ได้ใช้คำว่า “วิชาชีพเฉพาะ” แล้ว แต่ได้ใช้คำว่า “สายงาน” และ “ตำแหน่ง ในสายงาน” แทน ตามแนวทางใน กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงิน ประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๑ อันแสดงให้เห็นว่า คำว่า “วิชาชีพเฉพาะ” แล้วต่อด้วย “ชื่อสายงาน” เช่น วิชาชีพเฉพาะนิติการ ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศคณะกรรมการ มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ นั้น หมายถึง สายงานนิติการ สายงานวิศวกรรมโยธา สายงานแพทย์ สายงานพยาบาล สายงาน สถาปัตยกรรม ฯลฯ หากใช้หมายถึงคำว่า “วิชาชีพเฉพาะ” ตามเดิมในระบบซีทีถูกยกเลิกไปแล้ว ซึ่งการออกประกาศที่พิพาทดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แม้ยังไม่มี ผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยตรง แต่ผูกพันคณะกรรมการกลาง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) รวมทั้งคณะกรรมการข้าราชการองค์การ

/บริหาร...

บริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.จ.) คณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.จ.) และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) ของจังหวัดต่าง ๆ ที่จะต้องออกประกาศมาตรฐานทั่วไป และหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น พนักงานส่วนท้องถิ่นจึงอาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ในส่วนที่มีได้กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ตำแหน่งนิติกร เป็นสายงานและตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว

๒. เพิกถอนข้อ ๓ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในส่วนที่ใช้คำว่า “ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะนิติกร” โดยให้ใช้คำว่า “ตำแหน่งในสายงานนิติกร” ตามหลักการของกฎหมายในระบบแห่ง แทน

๓. เพิกถอนข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในส่วนที่ใช้คำว่า “อีกไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ” โดยให้ตำแหน่งนิติกร สายงานนิติกร ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ในระบบแห่ง ยังคงได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ต่อไป หรือกำหนดให้ตำแหน่งนิติกร สายงานนิติกร ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ เป็นตำแหน่งและสายงานที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕

/๔. ทูเลา...

๔. ทูลเกล้าฯ ถวายตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

๕. ขอให้คำสั่งเรียกอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สอดเข้ามาในคดีในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลเพิกถอนประกาศดังกล่าว จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกกฎหมายโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ตาม ประกาศดังกล่าวเป็นเพียงการกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเรื่อง การกำหนดบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล นำไปกำหนดเป็นมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์กลางสำหรับคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล นำไปกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่อไป ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว จึงมีผลผูกพันให้คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคล ให้เป็นไปตามมาตรฐานกลางตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เท่านั้น ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่พิพาทจึงยังมิได้มีผลกระทบต่อสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองโดยตรง ต่อเมื่อคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นได้กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามมาตรฐานกลางที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดขึ้น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นได้นำมาตรฐานทั่วไปดังกล่าวไปกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นได้กำหนดขึ้นเท่านั้นที่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือหน้าที่ของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่จะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎ และมีคำสั่งเรียกอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สอดเข้ามาในคดีแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๔) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น... มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า การกำหนดมาตรฐานทั่วไป ตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหารและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๓๓ (๑) มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้กำหนดมาตรฐานทั่วไปแล้ว ให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์กลางสำหรับคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งนำไปกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๑๐... มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙... มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าว เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี และมาตรา ๓๔ บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเห็นว่าการกำหนดมาตรฐานทั่วไปของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นขัดแย้งกับมาตรฐานกลางหรือแนวทางตามมาตรา ๓๓ หรือมีปัญหาข้อโต้แย้งในการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลระหว่างคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นแจ้งให้คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

/แล้วแต่กรณี...

แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรฐานกลาง และถ้ามิได้มีการดำเนินการในเวลาอันสมควรหรือการดำเนินการของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบริหารเป็นส่วนรวมหรือไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งระงับการใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลนั้นได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ แม้ยังไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยตรง แต่การกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นอำนาจผูกพันให้ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. รวมทั้ง ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ของจังหวัดต่าง ๆ จะต้องออกประกาศเกี่ยวกับมาตรฐานทั่วไปและหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในลักษณะเดียวกัน และหากในกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า การกำหนดมาตรฐานทั่วไปของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นขัดแย้งกับมาตรฐานกลางหรือแนวทางตามมาตรา ๓๓ หรือมีปัญหาข้อโต้แย้งในการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลระหว่างคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งให้คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรฐานกลาง และถ้ามิได้มีการดำเนินการในเวลาอันสมควรหรือการดำเนินการของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น จะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบริหารเป็นส่วนรวมหรือไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจสั่งระงับการใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลนั้นได้ กรณีเช่นนี้แสดงให้เห็นอำนาจหน้าที่เหนือกว่าตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ด้วยเหตุนี้ ประกาศดังกล่าวจึงเป็นแนวทางปฏิบัติขององค์กรบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นในระดับคณะกรรมการกลางและคณะกรรมการระดับจังหวัดที่จะต้องผูกพันให้ต้องออกประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับเรื่องในประกาศที่พิพาทให้เป็นไปในลักษณะเดียวกัน โดยไม่มีอำนาจกำหนดหรือออกประกาศให้แตกต่างเป็นอย่างอื่นได้ ประกาศที่พิพาทจึงมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นทันที โดยมีจำเป็นต้องรอให้องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองอื่นออกกฎหมายตามภายหลังจึงจะเกิดสิทธิในการฟ้องคดี เนื่องจากคณะกรรมการอื่น ๆ ไม่อาจเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในเนื้อหาแห่งกฎได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองในฐานะข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจึงอาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย

/โดยไม่อาจ...

โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากประกาศที่พิพาท อีกทั้งกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศที่พิพาทนี้ ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรรายอื่นได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพชรบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ บ. ๕๐/๒๕๖๕ เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศดังกล่าวเช่นเดียวกันกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นฟ้องในคดีนี้ ซึ่งศาลปกครองเพชรบุรีในคดีดังกล่าวพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าวเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้เนื่องจากการออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ รวมทั้งมีการฟ้องต่อศาลปกครองกลาง และศาลปกครองอื่น ๆ อีกหลายแห่ง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัตินิยามคำว่า “กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคล

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา) ท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ยกเว้น ตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการ ตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้มีผลใช้บังคับได้ต่อไปอีกไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ การออกประกาศดังกล่าว ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองซึ่งเป็นพนักงานเทศบาล ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการและปฏิบัติการ สังกัดเทศบาลตำบลวิชัย อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต อาจจะได้รับความสะดวกหรือเสียหายจากประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนประกาศดังกล่าวบางส่วน เมื่อพิจารณาประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้มีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ จึงมีลักษณะเป็นกฎ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่ในการฟ้องคดีปกครองนั้น ผู้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีจะต้องเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งเพิกถอน นั้น เป็นการยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา) ท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยให้ใช้อัตราเงินประจำตำแหน่งพนักงานส่วนท้องถิ่นใหม่ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งพนักงานส่วนท้องถิ่นท้ายประกาศนี้แทน ยกเว้น ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะนิติการ (ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย) ตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ให้มีผลใช้บังคับได้ต่อไปอีกไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ โดยได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท สำหรับระดับชำนาญการ และอัตราเดือนละ ๕,๖๐๐ บาท สำหรับระดับชำนาญการพิเศษ อันจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ สังกัดเทศบาลตำบลวิชัย แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับประกาศนียบัตร

/เนติบัณฑิตไทย...

เนติบัณฑิตไทย ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับปฏิบัติการ สังกัดเทศบาลตำบลวิชัย ซึ่งไม่ใช่ระดับชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ฟ้องคดีทั้งสองย่อมไม่อยู่ในบังคับของประกาศดังกล่าว เนื่องจากประกาศดังกล่าวครอบคลุมเพียงการกำหนดอัตราเงินประจำตำแหน่งนิติกร สำหรับระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ ที่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเท่านั้น หากใช่เป็นการใช้บังคับกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับปฏิบัติการ ซึ่งไม่ใช่ระดับชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศพิพาทฉบับดังกล่าวแล้วย่อมผูกพันให้ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. จะต้องออกประกาศอันเป็นมาตรฐานทั่วไป และ ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัดของจังหวัดต่าง ๆ จะต้องออกหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอย่างเดียวกัน ย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง นั้นจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างมาในคำอุทธรณ์ว่า คดีที่มีเหตุลักษณะเดียวกันกับคดีนี้ที่มีการฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองเพชรบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ บ. ๕๐/๒๕๖๕ ซึ่งศาลปกครองเพชรบุรีได้พิจารณาเงื่อนไขแห่งการฟ้องคดีแล้วมีคำสั่งรับคำฟ้องคดีดังกล่าวไว้พิจารณาแล้ว รวมทั้งมีการฟ้องต่อศาลปกครองกลางและศาลปกครองชั้นต้นอื่นอีกหลายแห่ง นั้น เห็นว่า การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล โดยตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และในการวินิจฉัยขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละคดี ซึ่งมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังนั้น ความเห็นของศาลปกครองชั้นต้นในคดีอื่นจึงไม่มีผลผูกพันการวินิจฉัยของศาลปกครองในคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎ และมีคำสั่งเรียกอธิบดี

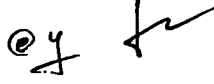

/กรมส่งเสริม...

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สอดเข้ามาในคดี
แต่อย่างใด นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

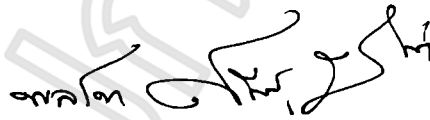
นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภีรรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

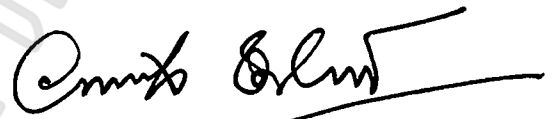
พลโท สุรพงศ์ เปรมบุญญัตติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีคำร้องที่ ๑๔๐/๒๕๖๖ ได้ทำคำสั่งที่ ๑๐๙๔/๒๕๖๖ โดย นายฤทัย หงส์สิริ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำสั่ง แต่เนื่องจาก นายฤทัย หงส์สิริ เจ็บป่วย ซึ่งเป็นเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ไม่สามารถลงลายมือชื่อในคำสั่งนี้ ตามข้อ ๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยองค์คณะ การจ่ายสำนวน การโอนคดี การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการในคดีปกครอง การคัดค้านตุลาการศาลปกครอง การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคดีปกครอง และการมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิสрутพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด